

τοῦ ἀδελφὸν ῥομαίων μετατῆσθαι ἰσχυρῶς
ἀποκοπήσαι· εἶδε τὸν φῶφρον μοι τὸ σὺ εἶ
πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτην τὴν στήρα οἰκοδομη-
σώμεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ἑξῆς, ἰσχυρῶς
οὐδὲν τὴν ἐν ῥομαίᾳ ἐκκλησίαν· ἀπῆλθε.
ἰουδαϊκὸν γὰρ ἦν τοῦτο· καὶ τὰ φησὶ τὴν
χρῆσιν· τὸ, τὴν θ' ὅτι τῆς αὐτῆς μερῶν τῶν
τοῦ τοῦ σφείτῳ φεῖν ἀλλὰ μὴ ἀνασῶν οἱ
μοίως ἐν ῥομαίᾳ τὴν οἰκουμένην· ἀλλὰ καὶ
τὸ ἐν ταύτῃ τῇ στήρᾳ τῶν ἀπὸ τῆς ἀγγλίας
θρησκείας καὶ τὸ μὴ αἰσχύνας αἰκλίου ἐξῆς,
ἐκ βιβάσαι τοῦ ὅτι τῆς ἐν ῥομαίᾳ ἐκκλησίας
εἰρήνη δὲ δῆλον ἐστὶ τὴν ῥομαίαν τὸν γῆν
ὁμολοῦν τῆς στήρας· καὶ ἀπὸ τῆς ἐφόλῃ τῆς
εἰς τὰ στήρα τῆς τῆς διδασκαλίας τῶν ἀπο-
στολων ἐξασπασθῆσθαι τὴν καὶ γομενίαν τῆς
ἐκκλησίας· ἡμεῖς καὶ ὁ πατριάρχης τῆς ἀπὸ
τῶν πεφνητικῶν σαλτικῶν κἀπὸ τῆς
ὑφῆγναι τοῦ ἰσχυροτάτου καὶ σεβασμι-
οῦρου, ἀνομολογοῦμεν λελάληκεναι· τὸ
λαλήσαν διὰ τῶν πεφνητικῶν ἰσχυροτάτου,
ἡμεῖς ἀπὸ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς
ἐκκλησίας· οὐ σφείτῳ ἡ ῥομαίαν, ὡς
τὸ φιλόπρον τῆς ῥομαίαν ἐστὶν
διδασκῶν βούλῃται·+